

Plantoelichting

bestemmingsplan Vijfhuizen Kromme Spieringweg 217

Vaststelling

mei 2011

HOOFDSTUK 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Op het perceel aan de Kromme Spieringweg 217 te Vijfhuizen wordt een kleine privéstal voor dressuurpaarden gerund. Momenteel komen circa 15 klanten per week met hun paard trainen. Het is de bedoeling dit aantal uit te breiden naar circa 30 klanten per week. Tevens wordt ruimte geboden aan pensionpaarden.

De lessen worden gegeven in een buitenrijbak. Sinds de polderbaan op circa 1 km afstand van het perceel in gebruik is genomen, is de buitenrijbak –vanwege lawaai van die baan- niet meer geschikt voor lessen en trainingen: paarden zijn vluchtdieren en hebben bij lawaai schrikreacties. Om de nadelige invloed van de polderbaan te beperken is een aanvraag ingediend om vergunning voor een binnenrijbak.

1.2 Aard en doel

Op basis van de geldende bestemmingsplanregelingen is de bouw van een binnenrijbak op het perceel Kromme Spieringweg 217 niet mogelijk. Aangezien de gemeente Haarlemmermeer haar medewerking aan het initiatief wil verlenen, wordt met dit bestemmingsplan de binnenrijbak mogelijk gemaakt.

1.3 Leeswijzer

Na deze inleiding bestaat de toelichting uit de volgende onderdelen:

hoofdstuk 2 Bestaande situatie;

hoofdstuk 3 Beleid en regelgeving;

hoofdstuk 4 Nieuwe situatie;

hoofdstuk 5 Onderzoek en beperkingen;

hoofdstuk 6 Uitvoerbaarheid;

hoofdstuk 7 Juridische aspecten.

HOOFDSTUK 2 Bestaande situatie

2.1 Begrenzing plangebied

Het plangebied heeft betrekking op het gehele perceel met de kadastrale gegevens gemeente Haarlemmermeer, sectie AB, nummer 6404, plaatselijk bekend als Kromme Spieringweg 217. In het noorden wordt het plangebied begrensd door de Schipholweg en in het oosten en westen door de naastgelegen percelen. Het zuiden van het plangebied grenst aan de Kromme Spieringweg.

figuur 1 ligging plangebied met situering rijbak

2.2 Geldende plannen & regelingen

Het plangebied heeft betrekking op het gehele perceel met de kadastrale gegevens gemeente Haarlemmermeer, sectie AB, nummer 6404, plaatselijk bekend als Kromme Spieringweg 217. In het noorden wordt het plangebied begrensd door agrarisch grondgebied en in het oosten en westen door de naastgelegen bouwpercelen. Het zuiden van het plangebied grenst aan de weg.

2.3 Ruimtelijke structuur

Het betreffende perceel maakt onderdeel uit van de lintbebouwing langs de Kromme Spieringweg. De Kromme Spieringweg kenmerkt zich door individuele, afwisselende bebouwing . Het zijn merendeels enkele en dubbele woonhuizen met soms een bedrijfs-, kantoor- of winkelfunctie. De grondgebieden die aansluiten op zowel de voor- als achterzijdes van de percelen aan de Kromme Spieringweg zijn agrarisch.

Op de gronden van het plangebied staat in de huidige situatie een woning met bijgebouw, een longeerbak, een buitenrijbak en een drietal schuren.

2.4 Functionele structuur

Op het perceel worden dressuurpaarden getraind en ruiters/amazones begeleid op elk niveau. Momenteel komen circa 15 klanten gespreid over de week op de accommodatie trainen. Tevens wordt ruimte geboden aan pensionpaarden.

HOOFDSTUK 3 Beleid en regelgeving

3.1 Rijksbeleid en Europese richtlijnen

Nota Ruimte

De Nota Ruimte (2006) bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen. De nota ruimte levert geen belemmeringen op voor het project.

Rijksinpassingsplan 380 KV

Het ministerie van Economische Zaken en TenneT (beheerder van het landelijk elektriciteitsnetwerk) werken aan de aanleg van een nieuwe 380 kV-hoogspanningsverbinding in de Randstad. De nieuwe verbinding stelt de voorziening van elektriciteit in de Randstad veilig. Op 9 november 2009 hebben de Ministers van VROM en EZ een voorbereidingsbesluit genomen ten behoeve van het rijksinpassingsplan voor de Randstad 380 KV hoogspanningsverbinding Beverwijk-Zoetermeer. In het voorbereidingsbesluit is het geprojecteerde hoogspanningstracé met een ruimtereservering van 200 meter aangegeven. Binnen deze ruimtereservering mag geen gevoelige bebouwing zoals scholen en woningen, scholen en creches worden gerealiseerd. De binnenrijbak valt gedeeltelijk in de ruimtereservering van het geprojecteerde hoogspanningstracé, maar is niet als gevoelige bebouwing te kwalificeren.

3.2 Provinciaal en regionaal beleid

Structuurvisie Noord-Holland 2040

In september 2006 heeft Provinciale Staten besloten één structuurvisie te maken voor de hele provincie Noord-Holland. Met de inwerkingtreding van de Wro 1 op juli 2008 is elke overheidslaag verplicht een structuurvisie op te stellen en haar ruimtelijke belangen te benoemen.

Op basis van deze belangen kan elke overheid bepalen welke rol zij voor zichzelf ziet weggelegd en welke instrumenten zij toe wil passen om de ruimtelijke belangen te waarborgen of te bereiken.

Door Provinciale Staten is op 17 maart 2008 de kaderstellende notitie 'Provinciaal belang en sturingsfilosofie' vastgesteld. Hierin staan de criteria ten aanzien van provinciaal belang voor de structuurvisie. Vervolgens zijn de belangen uitgewerkt in het document Provinciale belangen (GS oktober 2008). De Provincie Noord-Holland maakt in de structuurvisie keuzes waarbij in bepaalde gebieden het ene belang prioriteit zal krijgen boven het andere belang.

In de structuurvisie, die op 21 juni 2010 is vastgesteld, is aangegeven dat Noord-Holland een mooie provincie is om in te wonen, te werken en om te bezoeken. De provincie is veelzijdig met een aantal belangrijke economische motoren van Nederland, bruisende steden, natuurparken, het strand en open grasland vol weidevogels. Dit bijzondere karakter wil de provincie bewaken. Tegelijkertijd zijn er ontwikkelingen als globalisering, klimaatverandering en trends zoals vergrijzing en krimp die een grote ruimtelijke impact hebben. In de structuurvisie beschrijft de provincie hoe en op welke manier ze met deze ontwikkelingen en keuzes omgaat en schetst ze hoe de provincie er in 2040 moet komen uit te zien.

De locatie Kromme Spieringweg 217 ligt op basis van de structuurvisie in het gebied aangewezen voor metropolitane landschappen. In de metropoolregio heeft de Provincie Noord-Holland een extra ambitie voor de ontwikkeling van recreatiemogelijkheden en het gebruik van het landschap voor stedelijke functies. Het behoud, de versterking en de ontwikkeling van de groenblauwe structuur is van wezenlijk belang voor de totstandkoming, kwaliteit en uitstraling van de dynamische regio. Binnen deze Metropolitane landschappen vallen de drie Rijksbufferzones, de gebieden van het programma Recreatie om de Stad en de grote bestaande recreatiegebieden. De ontwikkeling van deze metropolitane landschappen moet worden afgestemd op de ontwikkeling van de nabijgelegen metropool, waarbij gedifferentieerd ontwikkelingen mogelijk zijn. De identiteiten van de diverse landschappen zijn ook bij de ontwikkeling van de metropolitane landschappen het uitgangspunt. Hierbij geldt dat ook de landbouw een belangrijke 'drager' van het landschap is.

De ontwikkeling van het perceel Kromme Spieringweg 217 past binnen de het kader dat de structuurvisie hiervoor biedt.

Provinciale ruimtelijke verordening Noord-Holland

Provinciale Staten van Noord-Holland hebben op 15 december 2008 de Provinciale ruimtelijke verordening Noord-Holland 2009 vastgesteld. Op grond van artikel 4, lid 1 van de provinciale verordening mogen voor gronden in het landelijk gebied geen bestemmingen worden aangewezen of regels worden gesteld die nieuwe stedelijke functies of nieuwe niet-stedelijke functies met aanzienlijke ruimtelijke effecten mogelijk maken. Gedeputeerde Staten kunnen van het bepaalde in lid 1 ontheffing verlenen voor de omzetting van bestaande agrarische functies in niet-agrarische kleinschalige vormen van wonen, werken, zorg of recreatie. De bestemming die aan de binnenrijbak wordt toegekend is een agrarische bestemming. Er is daarom geen sprake van omzetting van een agrarische functie in een niet-agrarische functie. Voorts wordt met de agrarische bestemming die op het perceel Kromme Spieringweg 217 komt te liggen, geen nieuwe stedelijke functie of nieuwe niet-stedelijke functie met aanzienlijk ruimtelijke effecten mogelijk gemaakt. De binnenrijbak is daarom niet aan te merken als een plan waarvoor ontheffing moet worden aangevraagd bij Gedeputeerde Staten.

3.3 Gemeentelijk beleid

Toekomstvisie Haarlemmermeer 2015

In december 1997 is de Toekomstvisie Haarlemmermeer 2015 vastgesteld, waarin op hoofdlijnen de meest wenselijke toekomstige ontwikkeling is geformuleerd. Ook is de visie gericht op een maximale differentiatie van dorpse, suburbane en stedelijke milieus. Het resultaat is in 2015 een gemeente met een herkenbaar en eigen gezicht, waarin iedereen goed kan wonen, werken en recreëren. Dat betekent verdere economische groei, voldoende en gevarieerde woningen en voorzieningen, verbetering van het openbaar vervoer en behoud en versterking van natuur- en recreatiewaarden. Dat alles binnen een evenwichtige ruimtelijke ontwikkeling van de gemeente. Een van de bouwstenen van de toekomstvisie is het 'Behoud karakter en leefbaarheid van de kleine kernen'. Handhaving van dit karakter en de leefbaarheid is niet alleen belangrijk voor de eigen inwoners, maar voor het totaalbeeld van en evenwicht binnen Haarlemmermeer. Vijfhuizen is aangemerkt als een 'bruggebonden' kern. Net als andere kernen in het westen van de polder zal Vijfhuizen in de toekomst worden omgeven door bos en recreatief groen, wat nieuwe kansen biedt.

Nota paardenhouderijen

Voor toetsing van aanvragen waarvoor dit bestemmingsplan wordt opgesteld, is de nota "Paardenhouderijen" vastgesteld. Op grond van deze nota is de ingediende aanvraag te bestempelen als een verzoek om een productiegerichte paardenhouderij te realiseren.

Bestemming categorie	Relevante definiëring	Bedrijfsvorm productiegerichte paardenhouderij
Semi agrarisch bedrijf	Een aan het agrarisch bedrijf verwant bedrijf, gericht op de handel in en/of de bewaring van landbouwhuisdieren	Africhting-, training- en wedstrijdstal Draf-/renementertainment Springstal Handelsstal

De nota stelt voorts dat een binnenrijbak voor paardenhouderijen vallend onder de bestemmingcategorie "semi agrarisch bedrijf" een noodzakelijke voorziening is en ook mogelijk is in alle zoneringen, de natuurgebieden uitgezonderd. De met dit bestemmingsplan mogelijk te maken binnenrijbak is dus in overeenstemming met dit beleid.

HOOFDSTUK 4 Nieuwe situatie

4.1 Nieuwe ontwikkelingen plangebied

De nieuwe ontwikkeling bestaat uit de bouw van een binnenrijbak en de sloop van drie schuren. Na realisatie van de binnenrijbak zullen de mogelijkheden voor de training van dressuurpaarden zowel kwantitatief als kwalitatief zijn toegenomen.

4.2 Ruimtelijke structuur

De binnenrijbak wordt gerealiseerd op de plek waar nu de buitenrijbak staat. De binnenrijbak heeft een afmeting van 25 x 70 meter, een goothoogte van 4 meter en een nokhoogte van

9 meter. De binnenrijbak wordt voorzien van 16 paardenboxen, een pantry en 3 spoelplaatsen. Voor de eigen paarden zijn 6 paardenboxen nodig. De overige boxen zijn voor de trainings- en pensionpaarden. Ten behoeve van de bouw van de binnenrijbak zullen drie schuren met een gezamenlijk oppervlak van circa 350 m² worden verwijderd.

De toevoeging van bebouwing op het perceel Kromme Spieringweg 217 levert geen verstoring op van het heersende straatbeeld. Enerzijds komt de binnenrijbak op ruime afstand van de Kromme Spieringweg te liggen, anderzijds kenmerkt de Kromme Spieringweg zich door diverse vormen van bedrijfsbebouwing op de achterzijde van de percelen.

4.3 Functionele structuur

De bestaande functionele structuur verandert niet ten opzichte van de huidige. Net als in de huidige situatie zullen in toekomstige situatie paarden getraind worden, met de daarbij behorende ruimtelijke- en functionele uitstraling. Momenteel komen circa 15 klanten per week met hun paard trainen, de bedoeling is dit aantal wordt uitgebreid naar circa 30 klanten per week. Voor het parkeren van auto's is voldoende ruimte op het perceel zelf aanwezig.

HOOFDSTUK 5 Onderzoek en beperkingen

5.1 Bodem

5.1.1 Beleid en regelgeving

Bij het toekennen van bestemmingen aan gronden is het van belang om te weten wat de kwaliteit van de bodem is. In het bijzonder wanneer een nieuw ruimtelijk plan voorziet in nieuwe ontwikkelingen, is het van belang om bij de planvoorbereiding onderzoek naar de bodemkwaliteit te laten uitvoeren. Een nieuwe bestemming mag pas worden opgenomen als is aangetoond dat de bodem geschikt is voor een nieuwe of aangepaste bestemming. Daarbij is wettelijk bepaald dat een bouwvergunningplichtig bouwwerk niet mag worden gebouwd op een zodanig verontreinigd terrein, dat schade of gevaar is te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers en het milieu.

Het bodembeleid onderscheidt drie soorten grond en bodem met ieder hun eigen beleid en wet- en regelgeving:

- Sterk verontreinigde grond (boven interventiewaarden);
- Licht verontreinigde grond (boven streefwaarden, na 1 juli 2008 AW2000-waarden);
- Schone bodems (beneden streefwaarden, na 1 juli 2008 AW2000-waarden).

Voor alle typen grond speelt de Wet Bodembescherming, het Bouwstoffenbesluit (BsB) en de Vrijstellingsregeling grondverzet een rol. Indien gesaneerd moet worden, bestaan er specifieke regels voor het bepalen van de terugsaneerwaarde en de milieuhygiënische kwaliteit van een aan te brengen leeflaag (zogenaamde bodemgebruikswaarden (BGW's). Bodemgebruikswaarden zijn een product van het functiegericht saneringsbeleid "Van Trechter naar Zeef".

Sinds 1 januari 2008 is voor het "natte deel" (lees: waterbodems en uiterwaarden) en vanaf 1 juli 2008 voor het "droge deel" (lees: landbodems) het Besluit bodemkwaliteit van kracht dat voor het onderdeel grond en bagger het BsB vervangt. Het Besluit bodemkwaliteit hanteert voor het toepassen van grond en bagger, een toets op de ontvangende bodem en aan de gebruiksfunctie. Tevens biedt het besluit meer mogelijkheden voor grondverzet.

5.1.2 Onderzoek

De bodemkwaliteitskaart laat zien dat de bodem geschikt is voor het voorgenomen gebruik. Omdat de binnenrijbak niet bedoeld is voor (langduriger) verblijf van personen, is daarvoor geen bodemonderzoek vereist.

5.1.3 Conclusies

In dit aandachtspunt schuilt geen belemmering.

5.2 Cultuurhistorie en archeologie

5.2.1 Beleid en regelgeving

Verdrag van Malta

Het Verdrag van Malta regelt de omgang met het Europees archeologisch erfgoed. Nederland heeft dit verdrag in 1992 ondertekend. Aanleiding voor dit verdrag was dat het Europees archeologisch erfgoed in toenemende mate bedreigd werd. Niet alleen door natuurlijke processen of ondeskundig gebruik van het bodemarchief, maar ook door ontwikkelingen in de ruimtelijke ordening. Op grond van dit verdrag is Nederland verplicht archeologisch erfgoed te beschermen.

5.2.2 Onderzoek

Het rapport 'Actualisatie Intentieprogramma Bodembeschermingsgebieden' geeft aan waar gebieden met bijzondere aardkundige waarden in de provincie Noord-Holland aanwezig zijn, welke waarden dat zijn en wat de doen om een duurzaam behoud daarvan te realiseren. Volgens dat rapport komen zulke gebieden niet voor in Haarlemmermeer en ook op basis van de indicatieve kaart van archeologische waarden (IKAW) 2^e generatie, versie 2.1, is er geen aanleiding voor nader onderzoek.

“Zowel de functie van landschappelijke drager als die van belangrijke ontsluitingsweg dient behouden en zo nodig versterkt te worden. In verband met de eendenkooi geldt er een afpalingskring van 1318 m¹ vanuit het midden van de eendenkooi”.

Het perceel Kromme Spieringweg 217 ligt op een afstand van 1.350 m¹ van de eendenkooi en die kooi vormt dan ook geen belemmering voor realisatie van de gevraagde binnenrijbak.

5.2.3 Conclusies

In dit aandachtspunt schuilt geen belemmering.

5.3 Water

5.3.1 Beleid en regelgeving

Kaderrichtlijn Water

Het streven naar een veilig, gezond en duurzaam waterbeheer staat landelijk in de belangstelling. De thema's 'water in de stad' en 'water als ordenend principe' zijn als speerpunten aangegeven in het landelijk beleid dat is beschreven in de Vierde Nota Waterhuishouding, de Startovereenkomst Waterbeleid 21e eeuw (WB21) en de Handreiking watertoets.

Op Europees niveau wordt gewerkt aan de Kaderrichtlijn Water (KRW). De KRW streeft naar duurzame en robuuste watersystemen. Basisprincipes van het nationaal (WB21) en Europees (KRW) beleid zijn: meer ruimte voor water, voorkomen van afwenteling van de waterproblematiek in ruimte of tijd en geen verdere achteruitgang van de waterhuishouding. Dit is samengevat in de drietrapsstrategieën voor waterkwantiteit (vasthouden, bergen, afvoeren) en waterkwaliteit (schoonhouden, scheiden, zuiveren).

Provinciaal waterplan Noord-Holland "Bewust omgaan met water"

Het Provinciaal Waterplan Noord-Holland 2006-2010 is van toepassing op grond- en oppervlaktewater. De wateropgave dient in samenhang te worden gerealiseerd met andere doelstellingen op het gebied van onder andere milieu, natuur, recreatie, cultuurhistorie en ruimtelijke ontwikkeling. Daarbij worden de mogelijkheden die in een gebied aanwezig zijn centraal gesteld, in plaats van regels en procedures. De provincie wil hierbij de ruimtelijke kwaliteit behouden en waar mogelijk versterken. Uiterlijk in 2015 is het watersysteem op orde, zodat het in staat is om extreme pieken en dalen in neerslaghoeveelheden op te vangen.

Waterbeheersplan 2010-2015 Hoogheemraadschap Rijnland

Voor de planperiode 2010-2015 zal het Waterbeheerplan (WBP) van Rijnland van toepassing zijn. In dit plan geeft Rijnland aan wat de ambities voor de komende planperiode zijn en welke maatregelen in het watersysteem worden getroffen. Het nieuwe WBP legt meer dan voorheen het accent op uitvoering. De drie hoofddoelen zijn veiligheid tegen overstromingen, voldoende water en gezond water.

Wat betreft veiligheid is cruciaal dat de waterkeringen voldoende hoog en stevig zijn en blijven en dat rekening wordt gehouden met mogelijk toekomstige dijkverbeteringen.

Wat betreft voldoende water gaat het erom het complete watersysteem goed in te richten, goed te beheren en goed te onderhouden. Daarbij wil Rijnland dat het watersysteem op orde en toekomstvast wordt gemaakt, rekening houdend met klimaatverandering. Immers, de verandering van het klimaat leidt naar verwachting tot meer lokale en heviger buien, perioden van langdurige droogte en zeespiegelrijzing. Het waterbeheersplan sorteert voor op deze ontwikkelingen.

5.3.2 Vergunning

Het Hoogheemraadschap van Rijnland heeft op 11 augustus 2010, onder nr. 10.29526/V50801, aan G.J. Schuurman, Rijnlanderweg 217 te Vijfhuizen een vergunning verleend voor de aanleg van en het hebben van 1396 m² nieuw verhard oppervlak en het ter compensatie van de toename aan verhard oppervlak graven en hebben van 216 m² water door het met 0,60 m verbreden van een tweetal watergangen over een lengte van respectievelijk 142 m en 219 m ter plaatse van Kromme spieringweg 217 te Vijfhuizen.

5.3.3 Conclusies

Er is sprake van de benodigde toestemming van de waterbeheerder voor ingrepen in het plangebied ten behoeve van de gevraagde bebouwing.

5.4 Flora en fauna

5.4.1 Beleid en regelgeving

Het vaststellen van een ruimtelijk plan kan gevolgen hebben voor flora en fauna waarvoor op grond van nationale en/of internationale regelgeving een speciaal beschermingsregime geldt. Het kan daarbij gaan om zowel gebiedsbescherming (Natuurbeschermingswet) als soortenbescherming (Flora- en faunawet).

De Flora- en Faunawet regelt de Europese Vogel- en Habitatrichtlijnen die voorzien in een bescherming van vogel-, planten- en diersoorten en hun leefomgeving. Deze wet heeft niet alleen als doel de zeldzame planten- en diersoorten, maar alle in het wild voorkomende soorten in stand te houden. De planten en dieren kunnen op drie manieren beschermd worden: de soort beschermen, de leefomgeving beschermen en schadelijke handelingen verbieden.

De Flora- en faunawet is een raamwet en werkt volgens het "nee-tenzij" principe. Alle flora en fauna is in beginsel beschermd. Bij algemene maatregel van bestuur worden beschermde planten- en diersoorten aangewezen. De wet geeft aan dat het verboden is beschermde inheemse planten te plukken, te verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te ontwortelen of op een andere manier van hun groeiplaats te verwijderen.

Tevens is het verboden om de beschermde dieren te doden, te verwonden, te vangen, opzettelijk te verontrusten, nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust of verblijfplaatsen te beschadigen, te vernielen, weg te nemen of te verstoren.

De in de Flora- en faunawet opgenomen dier- en plantensoorten zijn sinds 23 februari 2005 middels de Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB), Regeling vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten behorende bij de Flora en faunawet, onderverdeeld in drie categorieën, resp. tabel 1-, 2- en 3-soorten. Voor de soorten uit tabel 1 van de AMvB hoeft geen ontheffing meer te worden aangevraagd bij ruimtelijke ingrepen of bestendig beheer. Wel blijft voor deze soorten de zorgplicht uit de Flora- en faunawet van kracht. Voor de soorten uit tabel 2 kan een vrijstelling tot ontheffingaanvraag gelden indien de initiatiefnemer van ruimtelijke ontwikkelingen en beheer over een goedgekeurde gedragscode beschikt. Dit geldt ook voor de soorten uit tabel 3, mits alleen sprake is van bestendig beheer en onderhoud. Voor andere ontwikkelingen bij soorten uit tabel 3 blijft een ontheffingaanvraag verplicht.

5.4.2 Onderzoek

Gezien het huidige gebruik van de locatie als onoverdekte paardenrijbak is inbreuk op natuurwaarden niet te verwachten. Het bouwen van een overkapping kan juist meer ruimte geven voor natuur (zwaluwen, mussen).

Volgens de natuurkwaliteitskaart van het Natuurloket komen in dit gebied alleen minder beschermde zoogdieren voor als bunzing, hermelijn, wezel en egel, die ruimte in overvloed hebben. Er komen geen soorten zoogdieren voor met een zwaarder beschermingsregime.

5.4.3 Conclusies

In dit aandachtspunt schuilt geen belemmering.

5.5 Luchthavenindelingbesluit

5.5.1 Beleid en regelgeving

Het Luchthavenindelingsbesluit (LIB) en het Luchthavenverkeersbesluit zijn op 20 februari 2003 in werking getreden. Het LIB bevat ruimtelijke maatregelen op rijksniveau die verband houden met de luchthaven Schiphol. Het Luchthavenverkeersbesluit is gericht op de beheersing van de belasting van het milieu door het luchthavenvluchtverkeer. Tezamen vormen deze besluiten een uitwerking van hoofdstuk 8 van de Wet luchtvaart. Het LIB legt het beperkingengebied en het luchthavengebied vast. In het beperkingengebied gelden beperkingen met het oog op veiligheid en milieu. Het gaat daarbij om hoogtebeperkingen, beperkingen bij het toelaten van functies (bestemmingen), het voorkomen van geluidhinder en het voorkomen van het aantrekken van vogels.

5.5.2 Onderzoek

Vanuit het Luchthavenindelingbesluit (LIB) zijn beperkingen aangegeven. Het plangebied ligt binnen de belemmeringenzones. Concreet betekent dit dat er beperkingen gelden ten aanzien van het realiseren van vogelaantrekkende functies en bouwhoogte.

Voor het plangebied geldt dat de hoogte van bebouwing beperkt moet blijven van 5 tot 7,5 meter. De binnenrijbak heeft een nokhoogte van 9 meter. Dit houdt in dat de binnenrijbak alleen kan worden gerealiseerd met een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 8.9 van de Wet luchtvaart.

5.5.3 Conclusies

Vanuit het LIB zijn er geen belemmeringen ten aanzien van de vogelaantrekkende functies: er wordt geen waterplas of moerasgebied gerealiseerd.

Voor wat betreft de hoogtebeperking heeft de gemeente Haarlemmermeer verzocht om, aan de hand van het bouwplan, een verklaring van geen bezwaar af te geven. Deze verklaring is op 1 december 2010 afgegeven. Het plan past daarmee binnen de voorwaarden van het LIB.

5.6 Bedrijven en milieuzoneringen

5.6.1 Beleid en regelgeving

Bij het opstellen van een ruimtelijk plan dient de invloed van bestaande (of nieuw te vestigen) bedrijvigheid op de leefomgeving afgewogen te worden. Door middel van milieuzonering dient een ruimtelijke scheiding te worden aangebracht tussen milieubelastende functies (zoals bedrijven) enerzijds en milieugevoelige functies (zoals wonen) anderzijds. De VNG-brochure Bedrijven en Milieuzonering (2009) geeft richtlijnen voor de in acht te nemen afstanden.

5.6.2 Onderzoek

In het plangebied komen dergelijke bestemmingen niet voor. Ook in de directe omgeving is daarvan geen sprake; confrontaties van deze aard zijn dan ook niet aan de orde.

5.6.3 Conclusies

In dit aandachtspunt schuilt geen belemmering.

5.7 Geur- en lichtinder

5.7.1 Beleid regelgeving

Geurhinder

Het algemene uitgangspunt van het Nederlandse geurbeleid is het voorkomen van nieuwe hinder. Als er geen hinder is hoeven geen maatregelen genomen te worden.

Lichthinder

In de wetgeving is geen strikte duidelijke normering (afstanden) aanwezig. Er is wel beleid over een toetsingskader voor lichthinder. Het beleid ten aanzien van licht is opgenomen in:

- Nota ruimte; ruimte voor ontwikkeling, deel 4;
- Natuur voor mensen, mensen voor natuur; nota natuur, bos en landschap in de 21^e eeuw;
- Meerjarenprogramma vitaal platteland (mjp).

Marktpartijen, provincies, gemeenten en de minister van VROM maken afspraken in het kader van de taskforce verlichting. Samengevat komt de kern van het beleid ten aanzien van licht neer op het volgende. Donkerte hoort samen met onder andere rust en ruimte tot één van de kernkwaliteiten van het landschap onder het kopje belevingskwaliteit. Het rijksbeleid is gericht op het in beeld brengen, realiseren en veiligstellen van de gewenste leefomgevingkwaliteit door het terugdringen van verstoring door activiteiten op het platteland (geluid, licht, stank). Het rijksbeleid is erop gericht energiezuinige (straat)verlichting bij gemeenten en provincies te bevorderen met behoud van kwaliteit en (verkeers)veiligheid.

5.7.2 Onderzoek

De privéstal voor dressuurpaarden valt volgens de nota Paardenhouderijen van de gemeente Haarlemmermeer onder de noemer 'africhting-, training en wedstrijdhal'. De geur- en lichthinder van een dergelijke hal heeft slechts een beperkt effect op de omgeving. Gelet op de aard en omvang van de privéstal ten opzichte van de in de nabijheid gelegen functies, worden de belangen van deze functies niet in onevenredige mate geschonden.

5.7.3 Conclusies

In dit aandachtspunt zit geen punt van nadere aandacht en geen inbreuk op de gewenste ruimtelijke kwaliteit.

5.8 Externe veiligheid

5.8.1 Beleid en regelgeving

Externe veiligheid heeft betrekking op de veiligheid voor de omgeving van een inrichting met gevaarlijke stoffen en/of transport van gevaarlijke stoffen. Bij elk nieuw ruimtelijk plan moet worden gekeken naar de normen voor plaatsgebonden risico en groepsrisico.

Daarbij kunnen de volgende bronnen worden onderscheiden:

- Inrichtingen: risico's van onder andere tankstations met LPG, gevaarlijke stoffen (PGS-15)-opslagplaatsen en ammoniakkoelinstallaties;
- Transport van gevaarlijke stoffen over de weg;
- Transport van gevaarlijke stoffen per spoor;
- Transport van gevaarlijke stoffen over het water;
- Transport van gevaarlijke stoffen per buisleiding.

Het plaatsgebonden risico (PR) is de kans dat een denkbeeldige persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. De norm (één op één miljoen per jaar) geldt voor kwetsbare objecten als grenswaarde en voor beperkt kwetsbare objecten als richtwaarde. Dit betekent dat er als gevolg van een ongeval - in theorie - per jaar slechts één persoon op een miljoen mensen mag overlijden. Dit geldt ook als deze objecten geprojecteerd zijn.

Het groepsrisico (GR) is de kans op een ongeval met veel dodelijke slachtoffers. Hierbij wordt gekeken naar de werkelijk aanwezige bevolking en de verspreiding van die bevolking rond een risicobron. Bepaald wordt hoe groot de kans is op tien, honderd of meer slachtoffers tegelijk onder die bevolking. Groepsrisicoberekeningen beogen maatschappelijke ontworpen inzichtelijk te maken. Het groepsrisico is afhankelijk van de omvang van het ongeval. Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet een toename van het groepsrisico worden verantwoord (VGR). Vanzelfsprekend speelt de hoogte van het groepsrisico een rol, maar ook de mogelijkheden voor zelfredzaamheid en bestrijdbaarheid maken onderdeel uit van de verantwoordingsplicht. De risicomaten zijn vastgelegd in diverse besluiten en beleidsnotities en -nota's.

In het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen, zoals deze op dit moment luiden (REVI II) zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen vastgelegd.

De normstelling voor het vervoer van gevaarlijke stoffen (voor zowel weg, spoor als water) is gebaseerd op de Nota Risico Normering Vervoer Gevaarlijke Stoffen (RNVGS) (2006). De nota heeft geen wettelijk bindende werking maar is niet vrijblijvend. Een voorstel voor een wettelijke regeling voor vervoer van gevaarlijke stoffen is in voorbereiding.

Voor buisleidingen staan de huidige veiligheidsafstanden in twee VROM-circulaires: Circulaire Regels inzake de zonering langs hogedrukaardgastransportleidingen (1984) en de Circulaire Bekendmaking van voorschriften ten behoeve van de zonering langs transportleidingen voor brandbare vloeistoffen van de K1, K2 en K3 categorie (1991). Nieuwe regelgeving omtrent aardgastransportleidingen en veiligheidsafstanden is momenteel in voorbereiding. Deze regelgeving is inmiddels aangeboden aan de Tweede en Eerste Kamer, hierop moet al geanticipeerd worden.

5.8.2 Onderzoek

Inrichtingen

In de omgeving van de geprojecteerde bouwlocatie zijn geen risicobronnen die op grond van het Besluit externe veiligheid inrichtingen qua externe veiligheid een probleem zijn en het bestemmingsplan sluit vestiging van die inrichtingen uit.

Transport

Incidenteel (enkele malen per jaar) wordt er over de Kromme Spieringweg propaan vervoerd.

Hoewel het aantal klanten van de privéstal zich naar verwachting zal uitbreiden van 15 naar 30 per week, zal het aantal personen dat tegelijkertijd aanwezig is op het perceel Kromme Spieringweg 217 niet toenemen omdat er uitsluitend privé's wordt gegeven. De toevoeging van bebouwing heeft daarom geen invloed op het groepsrisico.

5.8.3 Conclusies

Gezien bovenstaande kan geconcludeerd worden dat het aspect externe veiligheid geen belemmering vormt voor de bouw mogelijkheden die worden geboden in het bestemmingsplan.

5.9 Geluid

5.9.1 Beleid en regelgeving

Wegverkeer

Op basis van artikel 77 van de Wet geluidhinder is het bij de vaststelling van een bestemmingsplan voor nieuwe geluidsgevoelige objecten noodzakelijk dat een akoestisch onderzoek wordt uitgevoerd naar de geluidbelasting op gevels van woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en andere geluidsgevoelige terreinen, die binnen de geluidzone van een weg vallen. Langs wegen bevindt zich een zone, waarvan de breedte is opgenomen in artikel 74 van de Wet geluidhinder. De zonebreedte is bij wegverkeer afhankelijk van het aantal rijstroken en of de weg in stedelijk of buitenstedelijk gebied ligt. Buitenstedelijk is het gebied buiten de bebouwde kom en het gebied binnen de bebouwde kom, voor zover liggend in de zone van een auto(snel)weg. Het overige gebied is binnenstedelijk.

Industrielawaai

Op basis van artikel 40 van de Wet geluidhinder kunnen (delen van) industrieterreinen worden aangewezen als gezoned industrie terrein met een zonegrens. Dit betreft industrieterreinen waarop zich gronden bevinden die zijn aangewezen voor mogelijke vestiging van zogenaamde "zwarte lawaaimakers". Buiten de zonegrens mag de geluidbelasting vanwege het industrie terrein de waarde van 50 dB niet te boven gaan. De op 1 januari 2007 geldende ten hoogste toelaatbare geluidsbelastingen voor woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en geluidsgevoelige terreinen – vastgelegd in eerder genomen besluiten – blijven gelden.

5.9.2 Onderzoek

Het project heeft geen betrekking op nieuwe geluidsgevoelige bebouwing. Een geluidsrapport of vaststelling van hogere grenswaarden is dan ook niet noodzakelijk.

5.9.3 Conclusies

In dit aandachtspunt schuilt geen belemmering voor het plan.

5.10 Luchtkwaliteit

5.10.1 Beleid en regelgeving

Algemeen

De belangrijkste wet- en regelgeving voor luchtkwaliteit is vastgelegd in de Wet luchtkwaliteit. De hoofdlijnen van deze wet zijn te vinden in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer. De luchtregelgeving is uitgewerkt in een aantal AMvB's en Ministeriele Regelingen.

Bij de besluitvorming in de Wro-procedure dienen de luchtkwaliteitsaspecten die samenhangen met het bestemmingsplan in acht genomen te worden. Concreet betekent dit dat het plan thans getoetst moet worden aan de bepalingen uit de Wet luchtkwaliteit en onderliggende wet- en regelgeving. Daarnaast dienen de gevolgen voor luchtkwaliteit binnen en in de onmiddellijke omgeving van het plangebied betrokken te worden bij de integrale belangenafweging in het kader van de goede ruimtelijke ordening.

Luchtkwaliteitsnormen

In bijlage II van de Wet milieubeheer zijn voor de volgende stoffen grenswaarden voor de concentratie in de buitenlucht opgenomen: stikstofdioxide (NO₂), fijn stof (PM₁₀), benzeen (C₆H₆), zwaveldioxide (SO₂), lood (Pb), koolmonoxide (CO). Uit metingen van het Landelijk Meetnet Luchtkwaliteit en berekeningen van het Milieu en Natuur Planbureau blijkt dat aan de grenswaarden voor benzeen, zwaveldioxide, lood en koolmonoxide al geruime tijd in (nagenoeg) geheel Nederland wordt voldaan. In de Nederlandse situatie leveren alleen de concentraties stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀) problemen op in relatie tot de wettelijke normen.

Toetsingskader

De wijze waarop luchtkwaliteit in acht genomen dient te worden bij planvorming is geregeld in artikel 5.16 en 5.16a van de Wet milieubeheer. Op basis van deze wetgeving kunnen ruimtelijk-economische initiatieven worden uitgevoerd als aan één of meer van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- Grenswaarden uit bijlage II van de Wet milieubeheer worden niet overschreden, of
- Per saldo verbetert de luchtkwaliteit of blijft tenminste gelijk, of
- Het initiatief draagt niet in betekenende mate bij aan de luchtkwaliteit (aan concentratie PM₁₀ en NO₂), of
- Het initiatief is opgenomen in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL).

De AMvB 'Niet In Betekenende Mate bijdragen' legt vast, wanneer een project niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. Een project is NIBM, als aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3%-grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van stikstofdioxide (NO₂) of fijn stof (PM₁₀). Dit komt overeen met 1,2 µg/m³ voor zowel stikstofdioxide als fijn stof. Voor dergelijke projecten hoeft geen luchtkwaliteitonderzoek te worden uitgevoerd. Ook is toetsing aan normen niet nodig.

5.10.2 Onderzoek

Het project heeft een ondergeschikt karakter, zodat het bouwplan niet in betekenende mate zal bijdragen aan verslechtering van de luchtkwaliteit.

Het ministerie van VROM heeft de definitie van 'in betekenende mate' vastgelegd in een algemene maatregel van bestuur. Plannen die de concentratie NO₂ of fijn stof met meer dan 3% van de grenswaarde verhogen, dragen in betekenende mate bij aan de luchtvervuiling.

Als een project voor één stof de 3%-grens overschrijdt, dan verslechtert het project in betekenende mate de luchtkwaliteit. Die grens is voor een aantal categorieën projecten omgezet in getallen. Op grond van die regeling is uitgangspunt dat de luchtkwaliteit pas zal verslechteren bij bouw van 1.500 (of meer) woningen als er slechts één ontsluitingsweg is.

Gelet op het bepaalde in de Wet luchtkwaliteit is een onderzoek naar de gevolgen voor de

luchtkwaliteit daarom niet noodzakelijk voor de bouw van een binnenrijbak.

5.10.3 Conclusies

De luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de realisatie van de in het bestemmingsplan opgenomen ontwikkelingen. Het bestemmingsplan voldoet aan de eisen ten aanzien van de luchtkwaliteit.

5.11 Kabels, leidingen en telecommunicatie

5.11.1 Beleid en regelgeving

In een ruimtelijk plan dienen planologisch relevante leidingen te worden opgenomen. Deze kunnen beperkingen opleggen aan het gebruik in de omgeving. Planologisch relevant zijn hoofdnuitsvoorzieningen, zoals leidingen voor het transport van giftige, brandbare en/of ontplofbare stoffen, aardgasleidingen, hoogspanningsleidingen, afvalwaterleidingen e.d. Indien dergelijke leidingen in het plangebied voorkomen zullen deze als zodanig bestemd moeten worden, inclusief de afstand die vrijgehouden moet worden van bebouwing.

5.11.2 Onderzoek

In het plangebied komen geen (planologisch) te beschermen kabels en/of leidingen voor.

Een gedeelte van het perceel valt in de ruimtereservering van de geprojecteerde Randstad 380 KV hoogspanningsververbinding Beverwijk-Zoetermeer. De plaatsing van de binnenrijbak levert echter geen belemmering op voor de hoogspanningsverbinding.

5.11.3 Conclusies

Er zijn geen kabels en leidingen binnen het plangebied aanwezig die een belemmering vormen voor de ontwikkeling.

HOOFDSTUK 6 Uitvoerbaarheid

6.1 Financiële uitvoerbaarheid

Op grond van de Wet ruimtelijke ordening is de gemeente verplicht bij de vaststelling van een bestemmingsplan dat voorziet in een aangewezen bouwplan een besluit te nemen over het verhaal van kosten. Als dat op een andere wijze is geregeld, kan de gemeente afzien van de verplichting ex artikel 6.12 Wet ruimtelijke ordening. In onderhavige situatie gaat het om een bouwplan met een oppervlak van meer dan 1.000 m², waarvoor in principe een exploitatieplan moet worden vastgesteld. Niettemin, met de initiatiefnemer is een anterieure overeenkomst voor verhaal van kosten gesloten zodat hierin anderszins is voorzien. Voor het overige maakt de gemeente geen kosten (het gaat om een particulier bouwplan). Het bestemmingsplan wordt financieel uitvoerbaar geacht.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De maatschappelijke uitvoerbaarheid van een bestemmingsplan wordt getoetst aan het vooroverleg met de reguliere overlegpartners en een zienswijzenperiode voor reacties van bewoners en andere belanghebbenden. De reacties uit zowel het vooroverleg als de zienswijzenperiode zullen voorzien van een beantwoording verwerkt worden in het bestemmingsplan.

6.3 Procedure Wet ruimtelijke ordening

Inspraak

De Wet ruimtelijke ordening kent voor het bestemmingsplan geen verplichting meer voor het voeren van een inspraakprocedure. Of inspraak gehouden wordt, is afhankelijk van de gemeentelijke inspraakverordening.

De gemeentelijke inspraakverordening van de gemeente Haarlemmermeer heeft het bieden van inspraak gekoppeld aan beleidsontwikkeling. Aangezien geen sprake is van een bestemmingsplan dat toeziet op een nieuwe beleidsontwikkeling, wordt geen inspraak gehouden voor dit plan en wordt volstaan met een zienswijzenperiode bij het ontwerpbestemmingsplan.

Vooroverleg

Het Besluit ruimtelijke ordening bepaalt dat de gemeente overlegt met alle betrokken overheden en partijen. Het bestemmingsplan is in het kader van het wettelijk verplichte vooroverleg voorgelegd aan de volgende instanties en diensten:

1. VROM-inspectie, Regio Noord West, Postbus 1006, 2001 BA Haarlem
2. Provincie Noord-Holland, Directie Subsidies Handhaving en Vergunningen, Postbus 3007,
3. Hoogheemraadschap van Rijnland, Afdeling Plantoetsing en Vergunningverlening, Postbus

2001 L

156, 2

De vooroverlegpartners is verzocht om voor 8 december 2010 te laten weten of het plan aanleiding geeft tot het maken van op- en aanmerkingen. Daarbij is vermeld dat indien er voor 8 december 2010 geen reactie is ontvangen, er wordt aangenomen dat het plan daartoe geen aanleiding heeft gegeven.

Reacties op het vooroverleg

De VROM-inspectie en het Hoogheemraadschap van Rijnland hebben aangegeven dat het voorontwerpbestemmingsplan geen aanleiding heeft gegeven tot het maken van opmerkingen.

Van de provincie Noord-Holland is geen reactie binnengekomen binnen de gestelde termijn. Aangenomen kan dus worden dat het plan hen daartoe geen aanleiding heeft gegeven.

HOOFDSTUK 7 Juridische aspecten

In dit hoofdstuk wordt aangegeven welke bestemmingen in het plan zijn opgenomen en hoe deze de inhoud van het plan regelen. Zo wordt een toelichting gegeven op het juridische systeem en op alle afzonderlijke bestemmingen. De in de regels opgenomen regelingen en/of beperkingen dienen beleidsmatig te worden onderbouwd. Ook wordt in dit hoofdstuk de verhouding met wet- en regelgeving naast het bestemmingsplan aangegeven. Ten slotte wordt toegelicht dat het bestemmingsplan handhaafbaar is.

7.1 Algemeen

De doelstelling van het bestemmingsplan is het bieden van een actueel juridisch-planologisch kader voor de komende tien jaar voor het plangebied. De opzet van het bestemmingsplan is zo overzichtelijk mogelijk gehouden. Er is gestreefd naar een evenwicht tussen flexibiliteit, globaliteit en gedetailleerdheid om het bestaande gebruik en waarden te kunnen behouden en toekomstige ontwikkelingen mogelijk te maken. Nieuwe ontwikkelingen die gedurende de planprocedure ontstaan, worden voor zover mogelijk in het bestemmingsplan meegenomen.

7.2 Opzet regels en planverbeelding

De regels en de verbeelding vormen samen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. De toelichting is niet juridisch bindend, maar kan wel gebruikt worden als nadere uitleg bij de regels.

Op de bij het bestemmingsplan behorende verbeelding zijn alle noodzakelijke gegevens ingetekend. De op de verbeelding opgenomen bestemmingen zijn in overeenstemming met de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP). Door deze standaard wordt de kleur en de codering van de bestemmingen bepaald. De bestemmingen zijn op het renvooi weergegeven in alfabetische volgorde. Elke op de verbeelding weergegeven bestemming is gekoppeld aan een bestemmingsregel in de regels. De regels laten vervolgens bij elke bestemming zien op welke wijze de gronden binnen de desbetreffende bestemming gebruikt en bebouwd mogen worden,. Daarbij wordt onder meer verwezen naar aanduidingen op de verbeelding. Aanduidingen in samenhang met de regels, geven duidelijkheid over datgene wat binnen een bestemmingsvlak al dan niet is toegestaan.

De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken:

- De 'Inleidende regels', bestaande uit een begrippenlijst en regels met betrekking tot de 'wijze van meten'.
- De 'Bestemmingsregels' bestaande uit de regels voor de bestemmingen en de daarbij behorende functieaanduidingen.
- De 'Algemene regels' die in principe betrekking hebben op alle bestemmingen, die in het plangebied voorkomen.
- De 'Overgangs- en slotregels' die bestaan uit het overgangsrecht (voor bestaande bouwwerken en bestaand gebruik dat van het bestemmingsplan afwijkt) en de naam waaronder het bestemmingsplan moet worden aangehaald.

7.3 Inleidende regels

Het eerste hoofdstuk bevat inleidende regels. In artikel 1 is een aantal in de regels gehanteerde begrippen gedefinieerd. In artikel 2 is de wijze van meten vastgelegd met betrekking tot de hoogte en oppervlakte van gebouwen.

7.4 Bestemmingsregels

Agrarisch- Paardenhouderij

Alle gronden van het perceel Kromme Spieringweg 217 zijn bestemd als “Agrarisch- Paardenhouderij”. Deze bestemming biedt de mogelijkheid om op het perceel

Kromme Spieringweg 217 een paardenhouderij uit te oefenen en sluit aan bij zowel de Standaard voor Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP2008) als het gemeentelijk beleid inzake paardenhouderijen evenals de gemeentelijke standaard.

Op de voor “Agrarisch- Paardenhouderij” bestemde gronden is een aantal (bouw)aanduidingen opgenomen. Zo is voor alle bestaande en te realiseren bebouwing één bouwvlak opgenomen waarbinnen de bebouwing dient te blijven. Voor de woning is voorts een aanduiding “bedrijfswoning” opgenomen en is via een maatvoering aangegeven wat de maximale goot- en bouwhoogten zijn. Hetzelfde geldt voor de bestaande en te handhaven bebouwing achterop het perceel. Ten slotte is ook voor de nieuw te bouwen binnenrijbak een maatvoeringsaanduiding op de verbeelding opgenomen, binnen welke maatvoering het te realiseren bouwplan past.

7.5 Algemene regels

In dit hoofdstuk zijn de regels opgenomen die betrekking hebben op het gehele plangebied en alle andere regels in het bestemmingsplan.

In de algemene regels is ook de regeling opgenomen omtrent afwijking van de regels, algemene afwijkingen en de antidubbeltelbepaling.

Voorts bevatten de algemene regels een regeling inzake de zones van het Luchthavenindelingsbesluit (LIB), omdat delen van het plangebied onder dit besluit vallen. De in het bestemmingsplan opgenomen regeling ‘Luchtvaartverkeerzone- Hoogtebeperking 2’ heeft betrekking op de toegestane bouwhoogten en voorkomt dat nieuwe bebouwing hoger wordt dan de geldende maximale bouwhoogte.

7.6 Overgangs- en slotregel

7.6.1 Overgangsrecht

Het overgangsrecht heeft tot doel de rechtszekerheid te verzekeren ten aanzien van bouwwerken die op het tijdstip van de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan gebouwd zijn of op grond van een reeds verleende of een nog te moeten afgeven bouwvergunning, gebouwd mogen worden en afwijken van de bebouwingsregels in dit plan. Zij mogen blijven staan of, als een bouwvergunning is verleend, worden gebouwd zolang de afwijking maar niet wordt vergroot en het bouwwerk niet (grotendeels) wordt vernieuwd of veranderd.

Ook het gebruik van gronden en de daarop staande opstellen dat – op het tijdstip dat het bestemmingsplan rechtsgeldig wordt – afwijkt van de gegeven bestemming, is in het overgangsrecht geregeld. Het afwijkende gebruik mag worden voortgezet of gewijzigd in een ander gebruik, zolang de afwijking van het bestemmingsplan niet vergroot wordt.

7.6.2 Slotregel

In de slotregel wordt aangegeven op welke wijze de regels van het bestemmingsplan kunnen worden aangehaald.

7.7 Handhaafbaarheid

Het bestemmingsplan is het juridisch instrument om te bepalen welke ruimte voor welke bouw- en gebruiksactiviteiten aangewend mag worden. In dit bestemmingsplan zijn regels opgesteld waarbij het bestaande gebruik van gebouwen en bouwwerken in principe het uitgangspunt vormt. Dit betekent dat de huidige situatie in regels is vastgelegd. Het handhavingsbeleid is erop gericht dat deze regels ook worden nageleefd. Het bestemmingsplan bindt zowel burgers als de gemeente en is dan ook de basis voor handhaving en handhavingsbeleid.

Handhaving is van cruciaal belang om de in het plan opgenomen ruimtelijke kwaliteiten ook op langere termijn daadwerkelijk te kunnen 'vasthouden'. Daarnaast is de handhaving van belang uit een oogpunt van rechtszekerheid: alle grondeigenaren en gebruikers dienen door de gemeente op eenzelfde manier aan het plan gehouden te worden.

Met deze oogmerken is in het bestemmingsplan allereerst gestreefd naar een zo groot mogelijke eenvoud van de regels. Hoe groter de eenvoud (en daarmee de toegankelijkheid en leesbaarheid), hoe groter de mogelijkheden om in de praktijk toe te zien op de naleving van het bestemmingsplan. Ook geldt, hoe minder 'knellend' de regels zijn, hoe kleiner de kans is dat het met de regels wat minder nauw genomen wordt. In de praktijk worden op de lange duur vaak alleen de regels gerespecteerd, waar betrokkenen de noodzaak en redelijkheid van inzien.

Onder handhaving wordt niet alleen het repressief optreden verstaan, maar ook preventie en voorlichting. Repressief optreden bestaat uit toezicht en opsporing en in het verlengde daarvan – na afweging van belangen waaronder de effectiviteit van optreden – correctie, bestaande uit sancties en maatregelen. De sancties en maatregelen kunnen bestaan uit het stilleggen van activiteiten, aanschrijvingen, bestuursdwang, strafrechtelijk optreden en de dwangsom. Preventief handelen bestaat uit voorlichting en vooroverleg voor het indienen van een aanvraag om een vergunning en voorts het weigeren van de vergunning en eventuele ontheffingen.